

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 409

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
511.	— Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale	2	
512.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2	
513.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
514.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3	
515.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	4	
516.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	4	
517.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5	
518.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	5	
519.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	6	
520.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	6	
521.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	7	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 47 din 31 ianuarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor	7–10		
		Decizia nr. 127 din 9 martie 2017 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu referire la sintagma „ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc”	10–14
		Decizia nr. 132 din 9 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		618/405. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008.....	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Bîrlă *Adam-Dan* Nelu trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 30 mai 2017.
Nr. 511.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 83 alin. (1) teza finală din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,
având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.291/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mihai Rotaru, judecător cu grad profesional de curte de apel la Judecătoria Bârlad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării pentru limită de vârstă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.
Nr. 512.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 596/2017

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, domnul Ilie Dorin Țiroga, judecător la Curtea de Apel Timișoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 513.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 573/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, doamna Anișoara Ciocoiu, judecător la Judecătoria Turnu Măgurele, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 514.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 581/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 7 iunie 2017, domnul Ionel Olah, judecător la Tribunalul Bihor, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 515.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 597/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, domnul Ion Pielaru, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Făgăraș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 516.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 595/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, domnul Dorin Cautiș, procuror la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.
Nr. 517.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 574/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, doamna Alina Daniela Enea, prim-procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Pașcani, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.
Nr. 518.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 579/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 7 iunie 2017, domnul Costel Niculeanu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 519.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 580/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 15 iunie 2017, doamna Ioana Sandu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Dolj, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.

Nr. 520.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind eliberarea din funcție a unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 582/2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 1 iunie 2017, domnul Vasile Ardei, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 30 mai 2017.
Nr. 521.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47 din 31 ianuarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, excepție ridicată de Stere Beca în Dosarul nr. 1.239/212/2016 al Judecătoria Constanța — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 305D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13 decembrie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului

Public, procuror Liviu Drăgănescu, și a autorului excepției, prezent personal, și au fost consemnate în încheierea din aceea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 17 ianuarie 2017, respectiv 31 ianuarie 2017, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.239/212/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor**, excepție ridicată de Stere Beca, cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect acordarea personalității juridice unei asociații.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că înființarea unei asociații religioase face parte din categoria dreptului de asociere, astfel că stabilirea unui prag minim de 300 de persoane și obligativitatea obținerii unui aviz consultativ pentru înființarea unei astfel de asociații contravine prevederilor art. 29 alin. (1) și art. 40 alin. (1) din Constituție. În continuare, arată că cei ce doresc înființarea unei asociații religioase sunt discriminați față de cei ce doresc să se asocieze în partide sau sindicate din perspectiva numărului de membri necesari. Se impun, astfel, condiții restrictive care nu respectă prevederile constituționale ale art. 53.

5. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Stabilirea unor condiții de admisibilitate în vederea acordării personalității juridice nu încalcă drepturile constituționale invocate. Stabilirea unui număr minim de 300 de membri s-a făcut în considerarea faptului că urmează să se înființeze o asociație religioasă. Nu se poate susține că prin instituirea acestor condiții se produce o discriminare față de alte forme de asociere, din moment ce formele de asociere sunt în situații juridice diferite, justificându-se, astfel, instituirea unor condiții diferite.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** arată că jurisprudența Curții Constituționale, în deplin acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, a stabilit în mod constant că, în sensul Constituției, principiul egalității nu poate conduce la uniformitate, la negarea dreptului la diferență de tratament juridic în cazul unor situații diferite. Astfel, este opțiunea legitimă a legiuitorului de a stabili soluții normative diferite în privința condițiilor minime necesare ce se impun a fi îndeplinite în vederea constituirii unei persoane juridice, în funcție de scopul și obiectul activității acesteia, de relevanța sa în viața economică, socială, culturală, religioasă etc. Această reglementare diferită nu poate avea ca semnificație înfrângerea principiului constituțional al egalității în drepturi, din moment ce situațiile sunt diferite. În continuare, arată că dreptul de asociere nu este un drept absolut, iar condițiile de exercitare a acestui drept fundamental, instituite la nivelul legislației infraconstituționale, nu trebuie receptate ca îngărări ale dreptului de asociere. De altfel, chiar în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, deși s-a reținut că dreptul de a constitui orice fel de asociație reprezintă un element inerent libertăților enunțate de art. 11 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, s-a admis faptul că statele au un drept de control asupra conformității scopului și activității unei asociații cu regulile stabilite de legislația națională.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin actul de sesizare, Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) din Legea nr. 489/2006. Curtea observă, din notele scrise ale autorului excepției, că, în ceea ce privește art. 41 alin. (2), excepția vizează doar litera d). Astfel, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, cu următorul conținut:

— Art. 40 alin. (1): „*Libertatea religioasă se poate exercita și în cadrul asociațiilor religioase, care sunt persoane juridice alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români sau rezidenți în România, care se asociază în vederea manifestării unei credințe religioase.*”;

— Art. 41 alin. (2) lit. d): „*Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente: [...] d) avizul consultativ al Secretariatului de Stat pentru Culte.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 29 alin. (1) referitor la libertatea conștiinței, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în România, legea recunoaște trei forme de structuri religioase, și anume cultele, asociațiile religioase și grupările religioase. Structurile religioase cu personalitate juridică sunt cultele și asociațiile religioase, iar structurile fără personalitate juridică sunt grupările religioase. În acest context, Curtea reține că asociația religioasă este persoana juridică de drept privat, constituită în condițiile Legii nr. 489/2006, formată din persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă, aceasta dobândind personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor religioase, care se instituie la grea judecătoreie în a cărei circumscripție teritorială își are sediul. Condițiile dobândirii personalității juridice de către asociațiile religioase sunt reglementate de dispozițiile art. 40 și art. 41 din Legea nr. 489/2006, dintre acestea, autorul excepției apreciind ca fiind neconstituționale cele referitoare la numărul minim de persoane necesar alcătuirii unei asociații religioase și la necesitatea dobândirii avizului consultativ al Secretariatului de Stat pentru Culte.

13. Curtea constată că libertatea conștiinței implică, inevitabil, și libertatea de exprimare, care face posibilă exteriorizarea, prin orice mijloace, a gândurilor, a opiniilor, a credințelor religioase sau a creațiilor spirituale de orice fel, în strânsă legătură cu cele două libertăți aflându-se libertatea de asociere, care reprezintă forma de manifestare colectivă a acestora (Decizia nr. 485 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 9 iunie 2008). Dacă sub aspectul laturii interioare, intime, aceste drepturi au caracter absolut, este recunoscut caracterul lor relativ din perspectiva componentei externe, de exteriorizare sau manifestare a acestora. Garantarea libertăților amintite presupune din partea statului respectarea unor obligații specifice, fie negative, fie pozitive, acestea din urmă fiind concretizate în măsuri adecvate, astfel încât să fie evitată perturbarea exercițiului libertății

individuale de gândire, de conștiință și de religie (Decizia nr. 845 din 3 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 30 iulie 2009).

14. În acest context, Curtea constată că unul dintre cele mai importante aspecte ale libertății de asociere, fără de care acest drept ar fi lipsit de orice semnificație, îl reprezintă capacitatea de a înființa o entitate juridică cu scopul de a acționa în mod colectiv într-un domeniu de interes comun. Având în vedere că o serie de aspecte cheie ale vieții comunității devin imposibil sau extrem de dificil de realizat fără a avea acces la personalitate juridică, Curtea reține că dreptul la personalitate juridică dobândește un caracter vital pentru realizarea deplină a dreptului la libertatea de religie sau de conștiință.

15. Astfel, analizând legislațiile altor țări în domeniul obținerii personalității juridice de către entitățile religioase, Curtea constată că există o varietate de moduri de a asigura comunitățile religioase sau de credință care doresc să solicite personalitate juridică de faptul că sunt în măsură să facă acest lucru. Unele sisteme juridice naționale fac acest lucru prin intermediul unor proceduri care implică instanțele, altele printr-o procedură de solicitare a personalității juridice unor agenții guvernamentale. În funcție de fiecare stat, o varietate de forme de personalitate juridică pot fi accesibile comunităților religioase sau de convingeri, cum ar fi trusturi, corporații, asociații și fundații, precum și diferite tipuri *sui generis* de personalitate juridică, specifice comunităților religioase sau de credință. Totodată, în ceea ce privește numărul minim de membri necesari pentru obținerea personalității juridice de către o entitate religioasă, Curtea reține că acesta variază, fiind egal cu cel din România [Cehia, Bosnia Herțegovina], fiind mai mic [Germania, Costa Rica, Slovenia, Moldova, Letonia, Kosovo, Polonia] sau mai mare decât cel din România [Croatia, Slovacia].

16. De asemenea, Curtea observă că, în Orientările privind personalitatea juridică a comunităților religioase sau de credință (Guidelines on the Legal Personality of Religious or Belief Communities), document elaborat în parteneriat de OSCE și Comisia de la Veneția [la a 99-a sesiune plenară, 13—14 iunie 2014; CDL-AD(2014)023], se specifică faptul că „orice procedură care oferă comunităților religioase sau de credință posibilitatea de a obține personalitate juridică nu ar trebui să prevadă condiții împovărătoare. Mai mult, legislația nu ar trebui să reglementeze obținerea personalității juridice condiționat de un număr minim de membri, care să fie excesiv”.

17. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că, în ceea ce privește asociațiile religioase din România, pe lângă celelalte condiții prevăzute de lege, acestea trebuie să fie alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români sau rezidenți în România. Curtea reține că, raportat la populația țării, numărul de 300 de persoane necesar obținerii calității de asociație religioasă și, implicit a personalității juridice, nu reprezintă un număr excesiv. Totodată, Curtea observă că îndeplinirea numărului necesar prevăzut de actul normativ nu este condiționată de o anumită dispersie teritorială sau de alte cerințe. Curtea apreciază că stabilirea numărului minim de membri ai asociației religioase se impune pentru a se asigura acestei organizații o reprezentativitate minimă în vederea desfășurării activităților specifice.

18. Așa fiind, Curtea constată că stabilirea unui prag minim de 300 de persoane, necesar pentru obținerea calității de asociație religioasă și a personalității juridice, nu reprezintă o condiție excesivă, astfel că dispoziția criticată nu aduce atingere

prevederilor constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

19. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 489/2006, Curtea constată că aceste prevederi reglementează, ca o cerință pentru înregistrarea asociației religioase în Registrul asociațiilor religioase și obținerea personalității juridice, necesitatea avizului consultativ al Secretariatului de Stat pentru Culte. Curtea reține că procedura de acordare a avizului consultativ de către Secretariatul de Stat pentru Culte pentru înființarea asociațiilor religioase sau, după caz, pentru dobândirea statutului de asociație religioasă de către asociațiile existente este reglementată prin Ordinul nr. 15/2012 al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 3 aprilie 2012. Anterior, procedura era reglementată de Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.274/2007 privind aprobarea procedurii de acordare a avizului consultativ de către Ministerul Culturii și Cultelor pentru înființarea asociațiilor religioase sau, după caz, pentru dobândirea statutului de asociație religioasă de către asociațiile existente, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 28 mai 2007.

20. În continuare, Curtea constată că, potrivit Ordinului nr. 15/2012, cererile și documentația se depun la Serviciul asistență, învățământ care verifică conținutul documentației depuse de către asociație și solicită, după caz, completarea acesteia. Completarea se solicită în maximum 10 zile de la depunerea documentației, prelungindu-se în mod corespunzător termenul de răspuns. În termen de 10 zile calendaristice de la depunerea solicitărilor sau de la completarea documentației, Serviciul asistență, învățământ are obligația să întocmească referatele de oportunitate în vederea eliberării avizului sau, după caz, de respingere, în condițiile legii. Referatele de oportunitate și documentația în baza cărora au fost elaborate se prezintă pentru avizul de legalitate Serviciului economic, administrativ, resurse umane și juridic, care, în termen de 10 zile calendaristice, va aviza sau va respinge motivat acordarea avizului solicitat. Ulterior, potrivit art. 42 alin. (1) din Legea nr. 489/2006, în termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 41 alin. (2) din lege, judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor religioase.

21. Astfel, Curtea constată că avizul Secretariatului de Stat pentru Culte este emis în urma unei proceduri reglementate de Ordinul secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Culte nr. 15/2012, iar din coroborarea alin. (1), (2) și (3) ale art. 2 din acest act, rezultă că termenul maxim de eliberare al acestuia este de 30 de zile. De asemenea, Curtea constată că, din dispozițiile art. 40—art. 42 din Legea nr. 489/2006, rezultă că toate documentele, inclusiv avizul consultativ al Secretariatului de Stat pentru Culte, sunt depuse la instanța judecătorească competentă, unde judecătorul delegat în acest sens va dispune în sensul admiterii cererii și înscrierii asociației în Registrul asociațiilor religioase sau în sensul respingerii acesteia.

22. Așa fiind, Curtea constată că, în ceea ce privește avizul Secretariatului de Stat pentru Culte, însuși legiuitorul i-a atribuit acestuia un caracter pur consultativ, de recomandare, care nu impune o anumită soluție decidentului, în speță judecătorului. Curtea apreciază că scopul emiterii acestuia nu este producerea de efecte juridice de sine stătătoare, ci constatarea existenței unor documente, fapte și împrejurări din activitatea celui ce

solicită acordarea personalității juridice. Acestea vor fi valorificate, în concret, exclusiv de către judecătorul competent să dispună asupra cererii de înscriere în Registrul asociațiilor religioase prin admiterea sau respingerea acesteia, acesta nefiind ținut de cele constatate și înscrise în aviz.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Stere Beca în Dosarul nr. 1.239/212/2016 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 40 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 31 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 127

din 9 martie 2017

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu referire la sintagma „ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc”

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepții ridicate de Alexandru-Liviu-Florian Palade și, respectiv, de Ionuț-Sorin Stupu în Dosarul nr. 2.419/62/2015 al Curții de Apel

Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 757D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorii excepțiilor de neconstituționalitate au comunicat concluzii scrise, prin care solicită admiterea acestora.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepțiilor de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional cu privire la textele de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.419/62/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea**

nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. Excepțiile au fost ridicate de Alexandru-Liviu-Florian Palade, respectiv de Ionuț-Sorin Stupu în soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — DIICOT — Serviciul Teritorial Brașov și, printre alții, de inculpatul, autor al excepției de neconstituționalitate, Ionuț-Sorin Stupu împotriva Sentinței penale nr. 274/S din 18 decembrie 2015 pronunțate de Tribunalul Brașov în Dosarul penal nr. 2.419/62/2015. Prin sentința penală atacată a fost respinsă cererea de judecare a cauzei conform procedurii simplificate, formulate de inculpatul, autor al excepției, Alexandru-Liviu-Florian Palade. În cauză, inculpatul Ionuț-Sorin Stupu a fost trimis în judecată și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor de „trafic de droguri de risc” prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 (două fapte), fiecare cu aplicarea art. 41 din Codul penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal, reținându-se, printre altele, că inculpatul a intermediat vânzarea cantității de 0,79 grame de canabis, actul material fiind încadrat în sintagma „*alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, autorul solicită realizarea unui control de constituționalitate cu privire la sintagma „*dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa*” din cuprinsul normelor procesual penale precitate. Arată, în esență, că, întrucât nu a răspuns la solicitarea procurorului de sprijinire a anchetei, prin rechizitoriul nr. 34/D/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — DIICOT — Serviciul Teritorial Brașov, a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a două complexe infracționale diferite, aflate la o distanță de timp de peste trei ani (o faptă săvârșită în anul 2012, nerecunoscută de autor; trei fapte săvârșite în anul 2015, recunoscute de autor de la primul act de urmărire penală), printr-un singur rechizitoriu, deși organul judiciar avea posibilitatea de a-l trimite în judecată prin două rechizitorii distincte. Susține că, prin aceasta, a fost supus arbitrarului procurorului care, printr-o apreciere personală și afectată de exces de putere, l-a trimis în judecată pentru o presupusă faptă, a cărei săvârșire autorul nu a recunoscut-o, doar cu scopul de a-i îngreuna situația, respectiv de a pierde beneficiul acordat de lege conform art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Solicită a se constata că a fost trimis în judecată cu încălcarea art. 124 alin. (2) din Constituție, imposibilitatea de a beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă datorându-se aprecierii discreționare a procurorului și obligativității recunoașterii tuturor faptelor, impuse de art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, autorul solicită exercitarea unui control de constituționalitate cu privire la sintagma „*ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*”, întrucât textul criticat lasă loc arbitrarului organelor judiciare, care pot încadra în această sintagmă orice situație faptică concretă și poziționează destinatarul normei penale în sfera de acțiune a acesteia fără a-i da posibilitatea de a-și adapta conduita în mod corespunzător, astfel încât să se afle într-un raport juridic normal, de conformare în fața normei penale. Susține că sintagma criticată conține termeni care nu sunt definiți, în sensul legii penale, precum cei indicați de art. 172—187 din Codul penal, astfel încât destinatarul normei penale nu poate fi în măsură a înțelege în mod rezonabil consecințele acesteia pentru a-și adapta conduita corespunzător.

7. Curtea de Apel Brașov — Secția penală, cât privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, face referire la jurisprudența

Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 726 din 29 octombrie 2015, nr. 484 din 23 iunie 2015 și nr. 250 din 7 aprilie 2015, prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate cu un atare obiect. Apreciază însă că excepția de neconstituționalitate este fondată, dispozițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală fiind constituționale în măsura în care, dacă recunoaște una sau mai multe dintre faptele reținute în sarcina sa, inculpatul poate solicita ca judecata pentru acele fapte să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți. Consideră că interzicerea posibilității de a recunoaște învinuirea doar pentru anumite fapte încalcă prezumția de nevinovăție, respectiv art. 23 alin. (11) din Constituție și art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, instanța de judecată apreciază că aceasta este nefondată și, în acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 410 din 12 octombrie 2004 și nr. 1.335 din 11 octombrie 2011, constatând, totodată, că termenul „*operațiune*” este o variantă a celui de „*operație*”, fiind definit de Dicționarul explicativ al limbii române.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. Guvernul consideră că excepțiile de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 726 din 29 octombrie 2015. Totodată, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.335 din 11 octombrie 2011 prin care a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1), sintagma „*alte operațiuni privind circulația drogurilor*”, din Legea nr. 143/2000.

10. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 sunt constituționale. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.335 din 11 octombrie 2011.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri. Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere însă că cererea de judecare a cauzei conform procedurii simplificate,

formulată de inculpatul, autor al excepției, Alexandru-Liviu-Florian Palade a fost respinsă prin Sentința penală nr. 274/S din 18 decembrie 2015 pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul penal nr. 2.419/62/2015, Curtea reține că au produs efecte normele de procedură prevăzute de textul art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2016, astfel încât Curtea se va pronunța cu privire la normele procesual penale precitate, în forma precizată. Totodată, din notele scrise ale autorului excepției, Ionuț-Sorin Stupu, Curtea reține că acesta formulează critici de neconstituționalitate doar cu privire la sintagma „*ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*” din cuprinsul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală: „(4) *În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10).*”;

— Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, republicată: „*Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*”

14. În susținerea neconstituționalității prevederilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, autorul invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 23 alin. (2) potrivit cu care percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege și art. 73 alin. (3) lit. h) potrivit căruia infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică. Invocă, de asemenea, dispozițiile constituționale ale art. 20 alin. (1) raportat la art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Cât privește prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, autorul susține că acestea contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 23 alin. (2) potrivit cu care percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege, art. 73 alin. (3) lit. h) potrivit căruia infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției în mod imparțial și egal pentru toți și art. 132 alin. (1) privind desfășurarea activității procurorilor potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate, fiind analizată o critică identică celei invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015, și Decizia nr. 726 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 26 noiembrie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția

de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală și a reținut că procedura simplificată de judecată în cazul recunoașterii învinuirii nu constituie o nouă dată de dispozițiile art. 320¹ din vechiul Cod de procedură penală — introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor —, cu titlul de derogare de la dreptul comun, ce presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

17. Curtea a statuat, de asemenea, că reducerea limitelor speciale de pedeapsă ca urmare a recunoașterii învinuirii nu poate fi convertită într-un drept fundamental, ci reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor, potrivit politicii sale penale, în anumite condiții, printre care se numără și recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului, tocmai caracterul integral al recunoașterii învinuirii fiind cel care face inutilă efectuarea cercetării judecătorești, așa cum este reglementată aceasta de dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) din actualul Cod de procedură penală. Având în vedere efectele procedurii de judecată simplificate, instanța poate respinge, în baza unor criterii obiective și rezonabile, cererea formulată de inculpat, întrucât, indiferent că recunoașterea învinuirii este totală sau parțială, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a învinuirii, chiar și integrală, este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa. De altfel, având în vedere tocmai riscul exercitării de presiuni asupra inculpatului spre a-și recunoaște vinovăția și cu privire la faptele pe care nu le-a săvârșit, posibilitatea instanței de a respinge cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată de inculpat, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al înfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ci trebuie să se facă potrivit dreptului comun.

18. Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție, în deciziile precitate, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a statuat că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește

recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, și Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015). Or, inculpatul care nu recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa nu se află în aceeași situație cu cel care recunoaște integral învinuirea, motiv pentru care instanța — care are obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei și cu privire la persoana inculpatului — în primul caz va soluționa cauza potrivit dreptului comun, cadru procesual în care poate lămuri toate împrejurările, iar în cel de-al doilea va judeca potrivit procedurii simplificate, dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege. Tratamentul juridic diferențiat instituit prin dispozițiile de lege criticate este, prin urmare, justificat și nu se poate vorbi de existența unei discriminări, cu atât mai mult cu cât reducerea limitelor speciale de pedeapsă nu reprezintă un drept fundamental, ci constituie un beneficiu acordat de legiuitor în anumite condiții, potrivit politicii sale penale.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, cu referire la sintagma „*ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*”, Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004, nr. 955 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 3 august 2009 și nr. 1.335 din 11 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011, prin care — analizând critici identice cu prezenta cauză, potrivit cărora prin formularea generică, în termeni nedefiniți, a laturii obiective a infracțiunii pe care o incriminează, textul de lege criticat lasă la liberul arbitru al organului de urmărire penală, respectiv al instanței de judecată, calificarea ca fiind sau nu infracțiune a unei conduite umane concrete — a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

21. În jurisprudența precitată, Curtea a reținut că, prin dispozițiile Legii nr. 143/2000, s-a reglementat circulația drogurilor de risc sub control național, în considerarea faptului că acestea sunt substanțe periculoase pentru viața și sănătatea oamenilor. În cadrul capitolului II al legii, „*Sanționarea traficului și a altor operațiuni ilicite cu substanțe aflate sub control național*”, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 stabilește operațiunile ce pot constitui elementul material al laturii obiective a infracțiunii pedepsite cu închisoare de la 3 la 15 ani [în prezent, de la 2 la 7 ani] și interzicerea unor drepturi, atunci când aceasta are ca obiect droguri de risc, și cu închisoare de la 10 la 20 de ani [în prezent, de la 5 la 12 ani] și interzicerea unor drepturi atunci când are ca obiect droguri de mare risc. Din rațiuni de politică penală, legiuitorul a înțeles să incrimineze în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, alături de operațiunile enunțate expres, orice „*alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept*”. Curtea a reținut că stabilirea în acest mod a cuprinsului normei de incriminare reprezintă un aspect de tehnică legislativă, de competența exclusivă a legiuitorului, care nu este de natură să aducă atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

22. Astfel, Curtea a reținut că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale care consacră statul de drept, cu elementele definitorii ale acestuia, între care și principiul legalității incriminării, întrucât reglementarea infracțiunii în cauză este realizată prin lege. Contrar susținerii autorului excepției, Legea nr. 143/2000 nu folosește termeni nedefiniți, „*operațiunile privind circulația drogurilor*”, incriminate prin textul legal criticat, fiind clar circumstanțiate de legiuitor. Curtea a constatat, în acest sens, că nu sunt sancționate penal, prin dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, orice operațiuni privind circulația drogurilor, ci numai acelea realizate fără drept și care se referă la droguri de risc, expres nominalizate în tabelul nr. III al aceleiași legi. Așadar, Curtea a reținut că, având în vedere pericolul social pe care îl presupune, orice operațiune privind circulația drogurilor, care îndeplinește cele două condiții impuse de legiuitor, poate constitui latura obiectivă a infracțiunii reglementate de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000.

23. Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri fiind o lege organică, Curtea a respins susținerile în raport cu dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, reținând că motivarea criticii formulate în acest sens vizează „termenii” utilizați la redactarea art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000. Or, Curtea a reținut că modalitatea de stabilire a cuprinsului unei reglementări, precum și a termenilor utilizați în cadrul acesteia, constituie o problemă de tehnică legislativă, domeniu în care legiuitorul este suveran, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 136/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998.

24. Curtea a mai reținut că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului constituțional al separației puterilor în stat, acestea nefiind de natură să confere autorității judecătorești „aptitudinea de a reglementa raporturi sociale ca fiind infracțiuni”. Astfel, Curtea a reținut că reglementarea infracțiunii prevăzute de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, respectiv a elementelor constitutive ale acesteia, este realizată de legiuitor. Stabilirea de către instanța de judecată a faptului dacă, în cauza dedusă judecătii, fapta cu care a fost sesizată constituie infracțiune, așadar, implicit, a faptului dacă o anumită acțiune reprezintă operațiune privind circulația drogurilor de risc, desfășurată fără drept, este o activitate proprie acesteia, de apreciere a probelor, de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale la situații concrete și de calificare a faptei deduse judecătii, în virtutea unor prerogative conferite de puterea legislativă în limitele unei enumerări determinate. În cadrul enunțului legislativ, elementele laturii obiective a infracțiunii sunt limitate la operațiuni prestabilite de legiuitor privind circulația drogurilor de risc, desfășurate fără drept. În procesul de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000, judecătorul nu poate ignora cadrul normativ în materie, nici legislația română și nici reglementările internaționale. Curtea a observat, în acest sens, faptul că România a ratificat, prin Legea nr. 118/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 30 decembrie 1992, Convenția contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope din 1988, astfel încât aceasta face parte din dreptul intern, în conformitate cu prevederile art. 11 din Constituție, republicată.

25. Curtea nu a reținut nici încălcarea, prin textul de lege criticat, a prevederilor constituționale ale art. 124 alin. (2), ce consacră imparțialitatea justiției, câtă vreme aplicarea dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, așadar implicit a sintagmei „*alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*”, la cazurile concrete deduse judecătii, presupune desfășurarea de către instanță a unor activități în concordanță cu prerogativele ce-i sunt stabilite prin Constituție și alte legi, activități care nu sunt de natură să conducă la încălcarea neutralității care este de esența justiției. Curtea a reținut, totodată, că este neîntemeiată

și critica de neconstituționalitate formulată în raport cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, întrucât textul de lege ce face obiectul excepției nu aduce atingere, sub niciun aspect, dreptului părților la proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, acestea putându-se prevala, fără nicio îngrădire, de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege în acest sens.

26. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care le-au fundamentat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru-Liviu-Florian Palade în Dosarul nr. 2.419/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionuț-Sorin Stupu în Dosarul nr. 2.419/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu referire la sintagma „*ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc*”, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 132

din 9 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Cherecheș în Dosarul nr. 1.109/100/2016/a1.3 al Tribunalului Maramureș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.208D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, reținând că cerința reglementată de norma procesual penală criticată referitoare la proporționalitatea măsurii preventive decurge din cerința necesității acesteia, consacrată de alin. (1) al art. 202 din Codul de procedură penală, cerințe care, coroborate, presupun existența unui echilibru între măsurile preventive privative de libertate și scopul urmărit în dispunerea acestora.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.109/100/2016/a1.3, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Cătălin

Cherecheș cu ocazia verificării din oficiu a legalității și temeiniciei măsurii arestului preventiv.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul enumeră mai multe dispoziții constituționale și convenționale, apreciind că orice comentarii, în susținerea excepției de neconstituționalitate, ar fi de prisos.

6. **Tribunalul Maramureș — Secția penală** opinează că dispozițiile art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală sunt constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând că dispozițiile criticate sunt în favoarea persoanelor supuse unei măsuri preventive, întrucât obligă instanța să dispună o măsură proporțională cu gravitatea acuzației, ținând cont și de probele pe care se întemeiază aceasta.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea acesteia.*”

12. Autorul excepției susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la principiile statului de drept, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 — „*Tratatelor internaționale privind drepturile omului*”, art. 21 privind accesul

liber la justiție, art. 23 alin. (2), (6), (9) și (11) privind libertatea individuală, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 52 alin. (1) și (2) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 — „*Înfăptuirea justiției*” și art. 126 alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Totodată, invocă și art. 11 referitor la prezumția de nevinovăție și principiul legalității incriminării din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 referitor la egalitatea persoanelor în fața tribunalelor și curților de justiție, din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 6 paragrafele (1) și (2) privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivarea excepției cuprinde afirmații generale referitoare la necesitatea respectării dispozițiilor constituționale și convenționale menționate, fără a fi evidențiate aspecte de natură să circumscrie în mod rezonabil critica de neconstituționalitate și fără să se contureze argumente care să facă posibilă compararea reală a textului de lege criticat cu reperul constituțional și convențional invocat.

14. Or, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a teoretizat existența unei anumite structuri a excepției de neconstituționalitate. Este vorba despre trei elemente, inerente și intrinseci oricărei excepții de neconstituționalitate, și anume: textul de lege contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarierate existente între cele două texte, adică motivarea neconstituționalității textului criticat. Mai mult decât atât, chiar dacă excepția de neconstituționalitate este în mod formal motivată, deci cuprinde cele trei elemente, dar motivarea în sine nu are nicio legătură cu textul criticat, iar textul de referință este unul general, soluția pronunțată de Curte va fi de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, ca urmare a neîndeplinirii condiției cuprinse în art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

15. Având în vedere cele arătate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (3) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cătălin Cherecheș în Dosarul nr. 1.109/100/2016/a1.3 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 618 din 29 mai 2017

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 405 din 30 mai 2017

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 1

la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008

Văzând Referatul de aprobare nr. FB 5.083/2017 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 848 din 30 mai 2017 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare, și art. 4 alin. (3¹) lit. l) și m) din Hotărârea Guvernului nr. 734/2010 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de

sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 și 531 bis din 15 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Marian Burcea

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

